

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1364/2015

18.11.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у спору тужиље М.Ђ. из Р., чији је пуномоћник Б.К., адвокат из Р., против тужених Р.Ж., одговорног лица - директора у Установи С.ц.Р., Б.М., чији је пуномоћник В.С., адвокат из Р. и Установе С.ц.Р. из Р., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2873/14 од 11.12.2014. године, у седници одржаној 18.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2873/14 од 11.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 47/11 од 18.11.2013. године делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужиља претрпела злостављање на раду од стране радника тужене Установе Б.М., шефа помоћног особља, па му је забрањено вршење понашања које представља злостављање на раду, односно понављање злостављања и обавезан је да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 74.300,00 динара. У делу којим је тужиља тражила да се утврди да је претрпела злостављање на раду од стране одговорног лица - директора тужене Установе Р.Ж. и изрицање забране понашања које представља злостављање и забрану даљег вршења односно понављања злостављања, као и у односу на трошкове поступка, тужбени захтев је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2873/14 од 11.12.2014. године усвојена је жалба туженог Б.М. и првостепена пресуда преиначена у ставу првом и другом изреке, тако што је према овом туженом тужбени захтев одбијен, а одбијен је и захтев тужиље за накнаду трошкова поступка. Преиначена је и одлука о трошковима поступка и тужиља обавезана да туженом Б.М. накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 88.300,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом чл. 395. Закона о парничном поступку, због потребе уједначења судске праксе и новог тумачења права.

Решењем Р4 45/15 од 13.07.2015. године Апелациони суд у Новом Саду предложио је Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији применом чл. 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетне дозвољености ревизије из чл. 395. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за новим тумачењем права и уједначењем судске праксе у погледу примене чл. 6. став 3. и 29. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), који се односе на појам злостављања и извршиоца злостављања, као и судску заштиту у спору ове врсте. У конкретном случају, побијаном одлуком тужбени захтев је одбијен због недостатка пасивне легитимације на страни туженог Б.М., па позивање на правноснажну одлуку Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2332/12 од 23.08.2012. године, која је достављена уз ревизију, никако не указује на неуједначену судску праксу у споровима ради заштите од злостављања на раду, већ се свако такво питање решава зависно од конкретног чињеничног и правног односа.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради утврђења злостављања на раду поднета је 31.01.2011. године.

Чланом 29. Закона о спречавању злостављања на раду прописана је судска заштита у спору ове врсте, као и лица која су активно и пасивно легитимисана у том спору. Према ставу 4. овог члана, спор ради заштите од злостављања на раду је радни спор, а према ставу 5. истог члана, ако тим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према чл. 439. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, ради се о спору по тужби за утврђење злостављања на раду, а не о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа из чл. 439. ЗПП, па ревизија тужиље није дозвољена.

На основу чл. 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.